

Diana Iepure și-a prezentat noua sa carte la Cenuclul „Republica”...

Pe poeta Diana Iepure am întâlnit-o recent la Cenuclul „Republica”. Era bucuroasă de reîntoarcerea în Moldova (din 2003 e stabilită la București), dar mai ales de faptul că avea să ne aducă și nouă un crâmpel din viața sa - cartea „O sută cincizeci de mii la peluze”. Cu ea și despre ea am vorbit puțin, însă am avut sentimentul că o cunosc demult, probabil cartea ei îmi spusese aprioric mult mai multe.

Scriitoarea ne povestește că pentru ea nu este important unde se află atunci când scrie, la Chișinău, la București sau în altă parte, atâta timp cât are ce spune. „Scrii despre ce-ți place, ce ai trăit și ce ai simțit, iar locul și distanța nu cred că pot fi impedimente”. Ea ne-a relatat că lucrarea a fost gata încă acum patru ani, însă de atunci și până acum a mai suferit unele schimbări, de structură și de formă. „Între timp, am tot rescris și restructurat conținutul cărții și a ajuns să arate așa cum a apărut la Editura „Casa de pariuri literare”.

Este o carte la care ține foarte mult, deoarece exprimă nostalgia față de anii copilăriei cu tot ceea ce înseamnă ea - jocuri, năzbâții, perioada școlară... „Titlul cărții a fost găsit foarte greu, nu am fost sigură de el și a provocat mari discuții printre prietenii mei scriitori”, spune Diana. Ea însă crede că „O sută cincizeci de mii la peluze”, este un titlu cât se poate de potrivit, fiindcă reprezintă întreg spectacolul vieții sale. „Cititorul asistă la spectacolul vieții mele, e ca și un supporter care vine la stadion, privește spectacolul de la peluze și face galerie pentru mine. În afară de asta, m-am gândit la stadion ca la o scenă a comunității, o scenă a satului meu. Fiindcă, într-un sat mare, stadionul era centrul vieții. În copilăria mea, acolo se întâmplau toate evenimentele importante, careul de la sfârșitul anului școlar și tot acolo veneau să prezinte spectacole teatrele de la Bălți și Chișinău”, menționează scriitoarea.

La București, spune ea, duce dorul părinților, a locurilor unde a copilărit și îi lipsește atmosfera de acasă. Un lucru care îi lipsește

mai puțin este lumea literară de aici, fiind mereu conectată la ea.
„Grație internetului, am acces la tot ceea ce se scrie, iar faptul că și
cenaclurile sunt filmate și postate îmi oferă posibilitatea să fiu la
curent cu toate evenimentele lumii literare din Moldova”.

Diana Iepure a debutat în 2004 cu volumul de poeme „Liliuța”,
apărut la Editura „Vinea”. A semnat poezie și proză în publicațiile
literare „Vatra”, „Contrafort”, „Convorbiri literare”, „Orizont”, „Ziua
literară”, „Feed Back”, „Stare de Urgență”, „Revista la plic”. În
2009 a obținut Premiul Grand Underground al revistei electronice
TIUK!